

Verksamhetsberättelse för 1986/87

1. Styrelsen

Verksamhetsåret för Värmlands Idrottshistoriska Sällskap går från årsmöte till årsmöte. (Räkenskapsåret omfattar däremot det senast förflutna kalenderåret.)

Årsmötet 1986 ägde rum den 13 mars i Arvika. 20 medlemmar var närvarande.

Styrelsen har under verksamhetsåret bestått av

ordförande	Lars Gustavsson
vice ordförande	Ture Björkman
kassör	James Falkman
sekreterare	Kjell Fredriksson
övriga ledamöter	Karin Eles
	Orvar Grundström
	Per-Olof Jörnmark.

Styrelsen har under året haft 7 protokollförda sammanträden.

2. Kansliet

Sällskapet har haft sin kanslilokal på Norra Strandgatan 17. Fram till den 15 oktober 1986 arbetade Olle Eriksson som kanslist. Olle arbetade halvtid åt Värmlands Basketbollsförbund för vilket Basketbollsförbundet erlagt ersättning till Sällskapet.

3. Verksamhetsplan

Årsmötet antog en ambitiös verksamhetsplan för 1986/87. Verksamhetsplanen har i vissa avseenden realiserats helt och fullt. På andra områden har det visat sig svårare att under året hinna klara av att förverkliga verksamhetsplanens intentioner. Det förslag till verksamhetsplan för nästa år som styrelsen förelägger årsmötet 1987 är därför i huvudsak en ajourförning av föregående års verksamhetsplan.

4. Verksamheten

Arbetet på kommunbasis har fortsatt och byggts ut i främst Karlskoga. I Arvika har Sällskapet engagerat sig i arbetet med att få fram en idrottshistorisk utställning i samband med Arvikas 75-årsjubileum. I Karlskoga kommer utställningen att anordnas 1987.

När det gäller forskningsarbetet, har detta gått ganska trögt under året. Det är bara inom simningsprojektet som arbetet fortskridit i önskvärd takt. En särskild intervjugrupp med P O Jörnmark som ledare har startat under året.

Under verksamhetsåret har fyra medlemsblad getts ut. Behovet av att utgivningsplanen hålls bättre har ytterligare accentuerats under året. En medlemskatalog utgavs sommaren 1986.

Under verksamhetsåret har 6 idrottshistoriska caféer anordnats i Karlstad. Denna verksamhet har visat sig bli en stor succé och väckt intresse även i andra delar av landet.

I Karlskoga har under verksamhetsåret två idrottshistoriska caféer arrangerats. De har blivit ännu större publiksuccéer än i Karlstad med drygt 50 resp 70 närvarande!

Kontakter har under året tagits med det nystartade Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap. Styrelsen besökte Örebro och den idrottshistoriska utställningen på Örebro museum den 10 september och träffade då styrelsen för sällskapet i Örebro län.

Styrelsen har under året tagit initiativ till att tillsammans med Kommunförbundets länsavdelning i Värmland anordna en konferens för kultur- och fritidsnämnder ute i kommunerna om idrottshistoria. Konferensen planeras äga rum i september 1987.

Sällskapet har ansökt om 15.000 kr i årsanslag från Värmlands läns landsting för 1987. Landstingets kulturnämnd beviljade Sällskapet ett anslag på 5.000 kr.

Under året har Sällskapet varit representerat vid en konferens i Göteborg om idrottsmuseifrågans framtida lösning i landet. Kjell Fredriksson var vår representant. Hans inlägg vid konferensen var mer inriktat på arkiv- än museifrågor.

Bode Janzon, en av landets främsta idrottshistoriker på det akademiska planet, har under året flyttat till Karlstad och blivit chef för Värmlandsarkiv. Han höll den 25 november 1986 ett stimulerande föredrag för våra medlemmar (och Karlstads Humanistiska Förbund) över ämnet "Idrott för Qvinnor och Gentlemen - social struktur och idrottsuppfattning under idrottens pionjärtid". Ämnet hade göteborgsinriktning. Bland åhörarna var Rolf Lemming - son till idrottslegenden Erik Lemming!

Arbetet med att ta fram logo för Sällskapet har pågått under året. Frågan står nu inför sin definitiva lösning!

Medlemsantalet har ytterligare konsoliderats under året. Vårt sällskap är nu ett av de största kanske det största regionala idrottshistoriska sällskapet i landet.

5. Avslutning

Sällskapet har under året fått mottaga flera värdefulla gåvor som vi tackar för.

Sällskapet har under året haft ett värdefullt samarbete med en rad olika organisationer - av vilka vi bara kan nämna några - Värmlands Idrottsförbund, Värmlands läns landsting, Länsarbetsnämnden, Värmlands Basketbollsförbund, Idrotts-Orden Värmland, Folkrörelsernas Arkiv och Karlstads Bollklubb. I Hagfors, Arvika och Karlskoga har Sällskapet haft många värdefulla kontakter under året.

Till sist tackar styrelsen medlemmarna för visat stöd under året!

STYRELSEN

(Anm. Förslaget till verksamhetsberättelse ovan är preliminärt. Styrelsen kommer att gå igenom det vid ett sammanträde omedelbart före årsmötet och ev göra vissa kompletteringar /ändringar/.)

Styrelsens förslag till verksamhetsplan för 1987/88

Tyngdpunkten på verksamheten avses att övergå från i huvudsak medlemsvärvning till mer konkret idrottshistorisk verksamhet för sällskapets medlemmar genom

- att stimulera till breddad "forskning" kring olika idrotters uppkomst och utveckling i Värmland. Här kan nämnas att simningens historia i Värmland beräknas vara klar under 1987. Under 1987/88 är det vår förhoppning att även kunna presentera bandy, backhoppning, bordtennis, fotboll och orientering.
"Forskningsarbetet" är ju helt beroende på våra medlemmars ambitioner och vilja att kartlägga olika idrotter. Det är därför vår förhoppning att ytterligare idrotter kan starta detta arbete mot bakgrund av vår breda medlemskader. Även forskning kring olika kommuners idrotts-historia bör stimuleras;
- att utveckla organisationen mot mer självständiga sektioner för intervjuarbete, dokumentation och caféverksamhet. Samtidigt bör arbetet på det lokala planet ges en starkare organisatorisk bas;
- att hålla kontinuerlig kontakt med medlemmarna bl a genom vårt medlemsblad som avses utkomma med fyra utgåvor fram till nästa årsmöte (maj, september, december, februari);
- att i samarbete med SISU arbeta för kommunvisa studiecirkelar kring idrotts-historia och utställningsverksamhet;
- att inbjuda till kulturarrangemang kring idrottshistoria i fem kommuner i samverkan med hembygdsföreningar/kulturnämnder;
- att stimulera till flera idrottscaféer i Värmland, där målsättningen är att förena idrottshistoria och social samvaro;
- att genomföra ett antal intervjuer med idrottshistoriskt intressanta personer;
- att inventera befintligt idrottshistoriskt intressant material bl a i samverkan med folkrörelsearkiven i Karlstad och Karlskoga;
- att genom utökad massmediabearbetning sprida större kännedom om sällskapet och idrottshistoriska händelser;
- att arbeta för ett större idé- och erfarenhetsutbyte med andra idrotts-historiska sammanslutningar i övriga landet och Riksidrottsförbundet;
- att stimulera och medverka till idrottshistoriska utställningar i Värmland;
- att inbjuda kulturnämnder m fl till en regional konferens för ett allmänt utbyte kring idrottshistoria;
- att i samverkan med Värmlands Idrottsförbund uppmärksamma förbundets 80-årsjubileum;
- att pröva möjligheterna att ge ut en årsbok för Sällskapet;
- samt att verka för ytterligare medlemsrekrytering. Framst ska insatserna göras för att öka antalet kvinnliga medlemmar och yngre idrotts-utövare/ledare.

9. Styrelsens förslag till budget för Värmlands Idrottshistoriska Sällskap för år 1987

INKOMSTER

Medlemsavgifter	14.000:-
Främ tjänster/anslag	6.000:-
Ränta/gåvor	1.000:-
<hr/>	
SUMMA KRONOR	21.000:-

UTGIFTER

Porto/telefon	3.000:-
Verksamhetskostnader	12.500:-
Tidskrifter/böcker	2.000:-
Sammanträden	500:-
Inventarier	3.000:-
<hr/>	
SUMMA KRONOR	21.000:-

10. Styrelsens förslag till årsavgift för tiden från årsmötet 1987 - årsmötet 1988

Styrelsen föreslår oförändrad årsavgift d v s

- 25 kr för enskild medlem
- 50 kr för förening
- 200 kr för Värmlands Idrottsförbund och specialdistriktsförbunden (motsv)

11. Valberedningens förslag presenteras vid årsmötet.

Här slutar handlingarna till själva årsmötet! Vi presenterar en del annat av idrottshistoriskt intresse i detta medlemsblad.

Årets första idrottshistoriska café gick i seglingens tecken. Vår medlem Bengt Hornevall, numera boende i Stockholm, gästade då sällskapet. Bengt är hedersordförande i Karlstad Kanotförening och höll ett mycket fängslande föredrag om segling i allmänhet och Karlstad Kanotförenings framgångsrika verksamhet under 80 år. Kvällen avslutades med att de 30 gästerna fick tillfälle att ställa frågor till en sakkunnig panel. Vi höll till i Polishusets fina konferenslokal. På väg dit kunde man se skulpturen av "Massa" Lind. När får han sitt rättmätiga äreminne?

Vårens nästa idrottscafé i Karlstad äger rum måndagen den 27 april kl 19.00. Lokal även då Polishuset. Kanske då "Massa" Lind kommer upp på programmet.

I Karlskoga fortsatte man med ett nytt idrottshistoriskt café den 4 mars. Ämnet denna gång var Karlskogas motorhistoria med bilder och film från Gelleråsen under dess storhetstid. Jättesuccén fortsätter: ca 70 närvarande. Redaktören undrar om inte detta är rätt melodi att ha ett i förväg utsänt tema för caféet (i Växjö hade man t ex stor succé med ämnet "Växjö-tennisens historia" häromsistens).

BANDYMINNEN FRÅN HYNBOHOLM

Åke Heljh har skrivit en utomordentligt intressant artikel om sina bandyminnen från Hynboholm och Hynboholms Bandyklubb. Vi tackar Åke för att han låtit oss ta del av dessa idrotts-historiskt spännande minnen! Samtidigt hoppas jag att hans artikel kan stimulera flera att gripa till pennan eller sätta sig vid skrivmaskinen och skriva ner sina minnen!

Redaktören

Hynboholms Bandyklubb

Vi bondpojkar uppväxta runt Hynboholm blev redan som småpojkar intresserade av idrott. Det blev vintertid skidor och bandy och i skolåldern, innan snön kom på hösten, blev det mest landbandy. Våra bandyklubbor tillverkade vi av björkar och enträd växta med den rätta höjden. Bollarna gjordes av klippta trasor hårt lindade med snören som sedan doppades i rödfärgad linolja och torkades. När vi kom upp i tonåren samlades vi pojkar från Hynboholm och Ångebäck vid Ångebäcksland på sjön Hyn så fort isen bar på höstarna, där tränade vi skridskoåkning efter höstens landbandyträning, där delade vi upp och spelade mot varann. Ja, kamratandan som bildades där svetsade oss samman genom alla dom frivilliga insatser av oss själva för att bedriva vår sport. Ja, detta blev grunden till den bandyklubb som några år senare bildades. De första åren blev det vänskapsmatcher mot lag från Kil (Slakteriet och Järnvägen), Råtorp, Skåre.

Detta var i början av 40-talet. Många av oss var i 20-årsåldern med påföljd att det blev 18 månaders rekryttjänstgöring + beredskapstjänst för det var ju krig ute i Europa som kom allt närmre våra gränser. Det var orostider med ransoneringskort på mat, kläder, bensin m m. År 1944 sökte vår klubb inträde i Värmlands Bandyförbund. Medlemsantalet var då 15 - alla aktiva spelare. År 1945 debuterade H.B.K. i div IV Kilsserien. Det var lag från Fagerås, Nilsby, Glänne, Trångstad och Hannäs. H.B.K. stod som segrare efter 5 matcher utan poängförlust med målskillnad 46-4. H.B.K. betecknades i pressen som årets kometlag.

Från 1947 spelade H.B.K. i div III med lag från bl a Mosserud, Väse, Torsby, Filipstad och Älvenäs. H.B.K. förlorade seriefinalen emot Filipstad samma år, så där var det snudd på div II. Ja, så var upptakten till en intensiv bandyperiod som sträckte sig en bra bit in på 60-talet. Vårt 10-årsjubileum firade vi med våra fruor och fästmör på Grand Hotell, Karlstad. Hedersgäst från förbundet var Kjell Strömberg. Underhållare: Allan Jansson. Här vill jag presentera namnen på detta gamla härliga gäng:

Sven Nilsson, Age Lawner, Sven Andersson, Åke Heljh, Axel Davidsson, John Rindestrand, Bengt Rindestrand, Sven-Paul Grönkvist, Ingvar Pettersson, Åke Larsson, Nils Rindestrand, Ingvar Persson, Anders Andersson, Åke Nilsson. Lagledare: Bertil Larsson.

Själv slutade jag som aktiv i början av 50-talet, men eftersom min arbetsgivare hette Olof Brödkonung (Olle Hellgren) som Pampen B. brukade kalla honom så blev jag ungdomsledare i Göta och domare i förbundet. Under mina 32 år som domare fick jag uppleva det mesta och bästa inom svensk bandy. Även den så tragiskt omkomne kamraten och H.B.K:s allt i allo John Rindestrand, som var min domarkollega några år, samt målvakten Age Lawner blev allsvenska domare.

Ja, så minns jag mitt och mina kamraters bandyliv vid Hynboholm från 40-50-talen. Och hade den tilltänkta landbanan vid "Lugnet" blivit verklighet så kanske H.B.K. fortfarande funnits på Värmlands Bandykarta.

Hyn som hemmaplan

Att hålla planen fri från snö med den primitiva utrustning som vi förfogade över var inte lätt. Det var att skotta och skyffla och köra bort snön dom första åren med häst och släde. Jag minns en nyårsafton det snöade ymnigt och blåste nordan, vi körde undan mer än 300 lass snö. Nyårsvakan hade vi på Hyn, det var seriestart Nyårsdagen kl 1. Nästan alla seriestarter i Värmland var inställda men H.B.K. spelade. Om förvintrarna blev kalla så isens tjocklek tillät så lånade bröderna Rindestrand, som var chaufför på Hynboholms gård, lastbil med sidoplog, men det var ju stora risker ibland att isen skulle brista för dom stora snömassor som blev runt planen. Problem var det också att isen sprack så att vattnet trängde upp och in på planen. Det blev svallis, snöslask som frös till innan vi hann få bort det. Det var också stora problem.

Ofta var isförhållandena så svåra att vi inte hade någon isträning mellan söndagsmatcherna. Sömmen avbröts många gånger under lördagsnatten för att kolla vädret, för vår egen beredskap var att vid hemmamatcher tidigt ställa upp vid planen och jobba många gånger intill matchdax. Ja, många gånger var kampen emot vädrets makter större än den kamp som utspelades om det röda nystanet.

Till omklädningsrum hade vi inköpt en gammal arbetarbarack. Där fick gästande lag + domare byta. Vi själva bytte om hemma. Det var golfbyxor och bottiner eller gummistövlar för det skulle gå fort att byta till bandyrören. Även vid bortamatcher var omklädningsmöjligheterna bristfälliga vid sjöplanerna. Det kunde bli vid något båtskjul eller vid dom bilar som vi åkte i. Att få duscha efter matchen var inte att tänka på utan det var att byta undertröja och åka hem.

Resorna till bortamatchen var ibland buss eller i några lånade privatbilar ägda av föräldrar till någon spelare. Kollektivtrafiken gick sällan till dom tjärn och sjöar vi spelade på. Så var det ekonomin. Den baserades helt på eget arbete. Våra resor och utrustning betalade vi själva. Ev publikinkomster från våra supporters på Hyn räckte inte ens till domarearvoden. Några sponsorer fanns ju inte på den tiden.

Å. Heljh

+ + + + +

NOTISER

Oläsligt om bandy i förra medlemsbladet! P g a tekniskt missöde blev en figur på sid 11 oläslig. Följande information gick Du därför miste om:

- + 1954-55 Sargen införs i svensk bandy
- + 1963-64 Elljuset debuterar i den allsvenska bandyn
- + 1966 Det lackröda nystanet försvinner. Plastbollar godkänns.

+ + + +

Jubileumsdagar 1987:

- 18 april 50 år sedan Råsunda fotbollsstadion invigdes
- 1 juni 75 år sedan Stockholms stadion invigdes
- 6 juli 75 år sedan Olympiska spelen på Stockholms stadion invigdes

+ + + +

Ett annat jubileum. Den 13 februari fyllde Sällskapetets kassör James Falkman 60 år. Vi gratulerar och hoppas att jubileumsåret idrottshistoriskt sett ska innebära två glädjande saker för James: För det första att hans simhistoria blir klar och för det andra att han får många medlemsavgifter i Idrottshistoriska Sällskapet att bokföra!

«Idrotten har gamla anor i Karlskoga»

Ur den utmärkta boken "IDROTTE
I VÄRMLAND", utgiven i Karlskoga
1910, återgiva vi följande artikel om
idrottsverksamheten i Karlskoga innan
KIF:s start 1906.

Idrotten har gamla anor inom Karlskoga. Uti septembernumret år 1885 af »Tidning för idrott» läses:

»Karlskoga segelsällskap hade den 9 augusti sin årliga kappsegling. I tävlingen deltog i år endast 6 båtar. Banan var den vanliga af ungefär en svensk mils längd. Vinden var hård nordost.

Första priset samt sällskapets prisstandert tillföll »Gurli», andra priset »Anna», tredje priset »Lydia», och fjärde priset »Alfhild». Efter slutad segling samlades sällskapet vid Storängen, där prisen utdelades och gemensam sexa intogs.»

I samma tidnings septembernummer 1886 finnes antecknad:

»Karlskoga segelsällskap hade sin årliga kappsegling å sjön Möckeln den 5:te dennes. Vinden var ostlig, måttlig brist, stundom något ojämn, banan som vanligt i triangelform, ungefär 6 eng. mil. Starten skedde kl. 11 f. m. och deltog däri 10 båtar, inberäknadt en för året anskaffad utlottningsbåt.

Sällskapets prisstandert öfvergick till »Lydia», Vennberg. Prisen voro samtliga skänkta och märktes därbland en smakfull silfverpokal och tvänne dyrbara ojemålningar af framstående amatörer. Efter seglingens slut utdelades dessa å den naturskönt belägna Sandtorpsudden, hvar-est ärven en stadig middag sedermera »instufvades».

Den tröghet i lynnet, som häraf kunnat blifva en följd, försvann med ens för det lifliga intresse, hvarmed den här nu för första gången företagna båtutlottningen omfattades. Den nyckfulla gudinnan lät sitt val falla på sällskapets 'yngste' medlem, en tillfällig gäst, men genom köp kom båten likväl att fastare förbindas med sällskapet. Under skämt och glam, fria lekar och tal tillbragtes återstoden af en högst angenäm dag».

Karlskoga segelsällskap, som stiftades 1883, är väl inom Karlskoga den första föreningen med idrottsligt syfte. Den lär hafva utvecklat en liflig verksamhet. Under vintrarna utöfvades skridskoåkning.

Det synes hafva varit i Karlskoga som i det öfriga Sverige för cirka 25 år sedan; man utöfvade de idrotter, hvartill naturen, d. v. s. skog, sjö och mark hänvisade människan, segling, rodd, jakt, fiske, skid- och skridskoåkning. Intresset för den frivilliga skytterörelsen började äfven vakna

Se sån stil han har den längdhoppande gentlemannen från 1900-talets början.

och år 1886 bildades Karlskoga Skyttegille, som fortfarande utvecklar en ganska liflig verksamhet.

Nu är det en gång så inom idrotten liksom på andra områden, att hur stort intresset är och hur goda förhållanden det än finns, måste det för att inom en viss trakt hålla det vaknade intresset vid lif, finnas en person, som har större intresse än alla andra, en person, som har förmåga att leda idrottsöfningarna så, att de ej blott blifva ett arbete, utan ett roligt sådant. Hvarje nytt led i idrottens utveckling är alltid förknippadt med ett namn. Den ledande kraften inom Karlskoga segelsällskap var ingenjör W. Ström. Med hans bortgång 1904 slutade äfven segelsällskapet sin tillvaro. Ingenjör Ström var äfven en af dem, som bildade Karlskoga Skyttegille och var i många år dess ordförande.

När öfveringenjören A. Silfversparre, gymnast och ifrig utöfvare af all slags idrott, kom till Bofors 1885, dröjde det ej länge förrän det blef mera fart i ungdomen. Ingenjör Silfversparre var särskildt intresserad af skidåkning och han drog ungdomen med sig på mången skidutfärd. År 1897 bildade han och andra för saken intresserade »Bofors Sportklubb», som närmast hade till ändamål, att genom afhållandet af skidtäfningar och genom att därvid som pris utdela skidattiralj söka intressera ungdomen för skidåkning. Under de år, som nu gått, har »Bofors Sportklubb»

utdelad som pris cirka 150 par skidor utom andra sportartiklar. Med öfveringenjör Silfversparres alltför tidiga bortgång gjorde Karlskoga och Bofors ungdom en mycket stor förlust.

Under 1890-talet hade utöfvandet af allmän idrott och särskildt fotbollspelet kommit i full fart öfver hela landet, men först år 1905, sedan till Karlskoga inflyttat en ifrig fotbollsspelare, provisor Ivar Klingberg, kom fotbollspelet i gång äfven här. Den 11 maj samma år bildades »Karlskoga Bollklubb» med provisor Klingberg som ordförande. Öfriga medlemmar af styrelsen voro: H. Råhlén, vice ordförande; Gunnar Carlén, kassör; Denis Insulander, sekreterare; Jöns Nilsson, klubbmästare och R. Holmberg, materialförvaltare. Inträdesafgiften bestämdes till 1 kr. och räknade klubben detta år 24 medlemmar. Intresset för fotbollspelet var lifligt, men bristen på lämplig fotbollplan hindrade betydligt uppöfvandet af skickliga spelare. En vänskapsmatch spelades dock den 8 augusti 1905 mot Idrottsföreningen Kamraterna i Örebro, som segrade med 8 mål mot 1.

Emellertid vaknade äfven intresset för allmän idrott och på förslag af kronolänsmannen G. Insulander vid »Bollklubbens» sammanträde den 23 mars 1906, öfvergick »Karlskoga Bollklubb» till »Karlskoga Idrottsförening», som på sitt program upptog allmän idrott, fotboll, skid- och skridskoåkning samt simning.

VAD VIS STÅR FÖR!

I föregående nummer av vårt medlemsblad redogjordes lite för den konferens som hölls i Göteborg i november förra året ang idrottsmuseifrågan. Nedan presenteras Kjell Fredrikssons manus till konferensrapporten. Så kan vår målsättning f n sammanfattas!

Värmlands Idrottshistoriska Sällskap bildades i mars 1984. Målsättningen var redan från början att nå en bred förankring med många medlemmar. Vår målsättning har lyckats väl och vi har nu drygt 400 medlemmar, varav ca 350 individuella, 50 idrottsföreningar och 30 distriktsförbund. Eftersom antalet kvinnliga medlemmar är lågt, kommer nästa rekryteringsdrive att inriktas på att få med fler tjejer i sällskapet. Dessutom ska särskilda insatser göras för att få med fler ungdomar.

Vi har hittills satsat mest på att få igång verksamhet ute i olika delar av Värmland (Karlskoga, Arvika, Hagfors och Säffle). Vi tror nämligen att vår idrottshistoriska verksamhet måste förankras lokalt. Ett sätt att åstadkomma detta är att medlemmarna samlas och berättar minnen. Vi kallar dessa träffar "idrottshistoriska caféer". En gång i månaden under säsongen tror vi är lagom. Vi har börjat i Karlstad, där succén varit mycket stor. "Det roligaste som hänt mig på senare år att få vara med på dessa träffar och träffa gamla idrottskamrater", som någon sade. Avsikten är att successivt starta idrottshistoriska caféträffar runt om i Värmland.

Vi tror också att ur dessa idrottscaféer ska växa fram idrottshistoriska studiecirkel av "gräv-där-du-står-typ".

Vi är alltså åtminstone i nuläget mer inriktade på minnen än föremål. Därför avser vi att satsa ordentligt på att intervjua ett brett urval idrottsmän/idrottskvinnor och idrottsledare. Här har vi en jätteuppgift framför oss!

Idrottsföreningarnas arkiv innehåller mycket värdefullt för idrottshistorien. Folkrörelsernas Arkiv i Värmland har mycket förtjänstfullt insett sitt ansvar för idrottsföreningarnas arkiv och gjort stora insatser. Det är därför helt självklart för oss i det idrottshistoriska sällskapet att ha ett nära samarbete med Folkrörelsernas Arkiv.

Vi kommer att under den närmaste tiden arbeta för att få till stånd ett nära samarbete med hembygdsrörelsen. Till vårt nästa årsmöte kommer därför Hembygdsförbundets ordförande i Värmland att inbjudas. Vi tror att båda parter, dvs Värmlands Idrottshistoriska Sällskap och Värmlands Hembygdsförbund, har mycket att vinna på ett brett samarbete de båda organisationerna emellan - inte minst ute på lokal nivå. Hembygdsföreningarna kan t ex samla in lokalt intressanta idrottshistoriska föremål och ha bland sina samlingar.

Vi har också tagit initiativ till att Kommunförbundets länsavdelnings kulturdelegation i samarbete med dess fritidsdelegation ska anordna en konferens om hur kommunerna på kultur- och fritidsområdena ska arbeta för att den lokala idrottshistorien ska hållas levande i kommunen.

På museisidan ligger vi f n ganska lågt. Värmlands museum och Värmlands Idrottsförbund anordnade en idrottshistorisk utställning med anledning av idrottsförbundets 75-årsjubileum. Den utställningen gav dem som deltog i arbetet två erfarenheter: För det första att vårt länsmuseum nästan helt saknar idrottshistoriskt material och kompetens. För det andra att idrottsrörelsen också saknar idrottshistoriskt intressant material. Det var dessa erfarenheter som bl a ledde fram till att Värmlands Idrottshistoriska Sällskap bildades!

Sammanfattningsvis: Vi i Värmlands Idrottshistoriska Sällskap har ännu så länge en ganska låg profil på museisidan. Vi satsar i stället mer på att dokumentera idrottsminnen och arkiv och inte minst på att genom idrottscaféer och studiecirkel göra idrottshistorien till en brett förankrad folkrörelse.